

Lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Necula

Măsurile privind perfecționarea învățămîntului de toate gradele se înscriu în contextul general al programului de dezvoltare a societății noastre, elaborat de Congresul al IX-lea, dezvoltat și concretizat prin hotărârile Conferinței Naționale a partidului.

În județul Ilfov, ca și în întreaga țară, studiul privind dezvoltarea învățămîntului a fost primit cu un interes deosebit de către oamenii muncii, care au dat o înaltă apreciere metodelor democratice folosite de conducerea partidului și statului de a pune în discuția maselor cele mai importante probleme privind dezvoltarea patriei, de a se sfătui cu poporul asupra soluțiilor ce trebuie adoptate. Relevând că numeroase propuneri, sugestii și observații trimise organelor de partid și de stat, presei centrale și locale reflectă interesul față de problemele dezvoltării învățămîntului, vorbitorul a subliniat importanța generalizării învățămîntului de 10 ani, a cuprinderii în școli a copiilor de la vârsta de 6 ani, precum și accentuarea caracterului aplicativ al învățămîntului în clasele a IX-a și a X-a ale școlii generale.

Aprecînd măsurile în legătură cu îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, tovarășul Gheorghe Necula a propus ca învățămîntul seral să fie organizat și pe lângă școlile profesionale și liceele de specialitate, aceasta facilitînd ridicarea nivelului de pregătire a muncitorilor și funcționarilor.

O problemă care merită o atenție deosebită este pregătirea tineretului sătesc în diferite meserii necesare activității complexe ce se desfășoară în cooperativele agricole de producție, și în general, în cadrul comunelor. La sate se resimte lipsa unor meseriași ca dulgheri, zidari, mecanici, electricieni, croitori, frizeri etc., deoarece nu au existat preocupări susținute în această direcție și nu s-au reglementat problemele legate de asigurarea contingenței materiale a meseriașilor din mediul rural. Pe de altă parte calificarea la locul de muncă prin ucenicie în meserii cu tradiție la sate nu poate fi asigurată întrucît unitățile cooperatiste nu au dreptul să elibereze acte care să ateste stagiul în producție al ucenicilor. În acest sens a fost subliniat necesitatea ca problema să fie rezolvată corespunzător de Ministerul Învățămîntului și Ministerul Muncii, iar Ministerul Energiei Electrice să asigure o mai judicioasă repartizare a locurilor pentru

școlile profesionale ce-l aparțin, întrucît în unitățile agricole socialiste nu sînt condiții pentru a crește cadre calificate de electricieni. S-a făcut, de asemenea, propunerea ca să se stabilească un sistem de contracte care să oblige pe tinerii trimiși de unitățile agricole la școlile profesionale și tehnice să se înapoeze, după absolvire, în unitățile respective.

Abordînd în continuare unele probleme ale învățămîntului superior, vorbitorul s-a referit la necesitatea de a se stabili cifrele de școlarizare pe specialități în funcție de nevoile reale ale fiecărui județ, evitîndu-se astfel repartizarea unui număr prea mare de absolvenți cu specialități în care cerințele erau limitate și prea mic cu specialități în care nevoile erau mult mai mari.

În vederea îmbunătățirii pregătirii viitorilor specialiști sînt deosebit de utile propunerile privind justa proporționare a raporturilor între prelegeri și lucrări practice, precum și cele referitoare la o mai bună așezare a practicii în planul de învățămînt și la îmbunătățirea conținutului ei.

De asemenea, vorbitorul a arătat că învățămîntul superior fără frecvență solicită un sprijin mai substanțial decît cel preconizat în studiul de față, impunînd măsuri de natură să pună pe stăruință care urmează acest învățămînt în condiții de egalitate cu ceilalți studenți nu numai în ce privește cerințele ci și în ce privește îndrumarea.

Este foarte judicioasă — a spus vorbitorul — măsura privind reînființarea învățămîntului pentru formarea de subingineri. Considerăm că o asemenea formă ar putea fi utilizată și pentru pregătirea de specialiști de nivel intermediar în domeniul economic, cu atât mai mult cu cît este evidentă cerința unui număr sporit de cadre economice. Totodată, trebuie îmbunătățită pregătirea economică a absolvenților din învățămîntul superior tehnic și agricol.

Exprimîndu-și acordul cu privire la măsurile preconizate în studiul referitoare la asigurarea învățămîntului cu cadre, vorbitorul a subliniat necesitatea adoptării unor soluții mai eficiente pentru încadrarea posturilor vacante. În vederea îmbunătățirii bazelor materiale a învățămîntului a propus revizuirea actualelor proiecte de școli, tîndu-se seamă de cerințele învățămîntului de cercetare și sistematizarea localităților rurale, intensificarea construcției de internate pentru elevii proveniți din mediul sătesc.

ca propune să fie recrutați copiii talentați din mediul rural pentru a fi formați ca medici, profesori, învățători, ingineri, care să fie apoi retrimiși ca intelectuali în satele lor de origine.

Încheiere vorbitorul s-a referit la unele probleme privind școlile și secțiile cu limbă de predare germană, propunînd să se asigure o colaborare mai strînsă între autoritățile care redactază manuale, consultarea continuă a unui număr de profesori și învățători bine pregătiți și care dispun de o experiență didactică îndelungată, precum și ocuparea prin concurs a posturilor vacante de profesori din licee.

Cuvîntul tovarășului Mihnea Gheorghiu

Expunerea de principii și propunerile de reorganizare, conținute în studiul privind dezvoltarea învățămîntului de toate gradele au calitatea de a răspunde în cea mai mare măsură cerințelor educației naționale în etapa actuală și imediat următoare a statului nostru.

Inițind și orientînd elaborarea acestui studiu atât de necesar și temeinic, partidul nostru a urmărit încă o dată, cu succes, ideea de continuitate. În condiții noi, a unor tradiții de izbînză incontestabile ale trecutului istoric al învățămîntului din România. În același timp, remarcînd succesele materiale supus dezbaterii noastre nu eludează suma de neajunsuri pricinuite de greșelile de principii pedagogice impuse corpului nostru intelectual în 1948 și respinsă dreptat de acesta în ultimii 20 de ani de experiență și măsuri de perpetuă ameliorare pe care le cunoaștem. Dintre principiile de bază ale studiului as vrea să rețiefz două și anume: asigurarea eficienței sociale a învățămîntului și reflectarea concepțiilor umaniste ale nostru socialist, al aplicării sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea pornind de la conținutul și trăsăturile culturale generale contemporane.

Apelul adresat școlii și universității, ca principalii factori de educație multilaterală a tineretului, deci a societății înaltă de mine, reprezintă soluția optimă, conformă cu noua misiune a școlii în România socialistă; în același timp, investirea învățămîntului public obligatoriu cu sarcina dezvoltării personalității fiecărui elev și membru al viitoare societăți mi se pare o măsură revoluționară.

Faptul că învățămîntul fizic are în fruntea ordinii de zi a Plenarei Comitetului Central nu ne poate apărea numai ca o simplă și firească aplicare a democratizării într-o zonă a construcției socialiste, dar și ca o serioasă considerare a unui aspect fundamental al civilizației românești, cu un dîntre acele momente ale creșterii istorice a României, la pregătirea și fîurirea căreia conducerea de partid ne-a deprins să luăm parte activă. De clarîndu-mă de acord cu ansamblul materialului as vrea să insist asupra celorva paragrafe.

În paragraful privitor la liceele de cultură generală se prevăd două secții științifice și două umaniste. Vorbitorul

Cuvîntul tovarășului Miron Nicolescu

De la început mă declar de acord cu structura propusă în studiu care corespunde concepției noastre socialiste despre învățămînt. Ideea de a decreta obligativitatea învățămîntului pînă în clasa zecea este o idee excelentă din mai multe puncte de vedere. În studiu se dau două motive: întâi, creșterea nivelului de cultură generală; al doilea, racordarea cu anumite dispoziții din Codul Muncii. Personal, eu văd în această prelungire mai degrabă un act de mare înțelepciune și de prevedere, căci trebuie să avem în minte necontenit faptul că revoluția tehnico-științifică a zilelor noastre a început deja să aducă și va aduce necontenit și în ritm accelerat modificări profunde în structura vieții noastre economice, administrative și chiar a vieții de toate zilele.

În continuare vorbitorul a spus: Deși sint profesori de universitate, voi pleda totuși aici mai mult ca un institutor și profesor din școala generală. În cele mai multe dintre județele țării noastre viața culturală va gravita, cum gravitează și acum, în jurul școlilor generale, a liceelor din capitala respectivă. De aceea, profesorul trebuie să se investe în serios în învățămîntul școlii și să se confere totată autoritatea necesară, să se apere prestigiul și să se facă tot efortul pentru menținerea și creșterea acestui prestigiu. Aceleași considerente sint cu atît mai valabile pentru institutorii școlii și alior orașe din județ. Statutul corpului didactic care va fi elaborat trebuie să aibă în vedere aceste probleme. Fiecare dintre cei care am trecut prin școala de cultură generală păstrăm în suflet amintirea scumpă a celorva profesori, care nu s-au mulțumit să ne învețe carte, dar ne-au și educat, ne-au învățat să fim oameni. Fondul de cultură generală îl avem solid încastrat în noi din anii de școală, dar în afară de aceste considerații, să spunem personale, pentru fiecare, nu trebuie să uităm că în anii dinaintea războiului, numeroase orașe din provincie, numeroase licee din Capitală s-au mîndrit cu profesori care au fost nu numai faza învățămîntului, dar au fost și creatori de cultură sau chiar numai sprijinitori de cultură.

Referindu-se la programele de învățămînt, la volumul de cunoștințe pe care acestea îl cuprind vorbitorul a subliniat că atunci cînd ne fixăm o structură de învățămînt nouă, trebuie să ne întrebăm ce vrem să facem din copiii noștri: mașini, în interiorul cărora însăși gîndirea să fie automatizată sau conducători și, eventual, creatori de mașini. Întrebarea nu este pur tehnică, pentru că în primul caz este justificată orice încercare a programului, bineînțeles în limitele rezistenței fizice, fiziologice a elevului. În cazul al doilea, elevul sau studentul, în tot cazul viitorul conducător sau chiar creator de mașini, trebuie nu numai instruit dar, mai ales, învățat să gîndească. Or, mi se pare, că o medie de 30 de ore pe săptămînă, nu lasă studentului timp suficient să gîndească singur. În tot cazul să gîndească dincolo de frontierele cursului auditiv.

O scuturare a conținutului programelor de toate amănunțile ne semnificative sînt, la considerat istoric, important, fără îndoială, dar al căror loc este cursul de istorie a științei, o punere în evidență viguroasă a liniilor principale ale dezvoltării științei respective cu scopul de a ajunge în timp util și cît mai repede, și fără epuizarea forțelor, la nivelul actual de cercetare, constituie după părerea mea imperativul numărul unu al unei restructurări a învățămîntului. Sint bucuros să constat că această problemă a stat în atenția autorilor studiului.

Cuvîntul tovarășului Mihail Roșianu

Studiul privind dezvoltarea învățămîntului, potrivit metodei inaugurate de partidul nostru, a fost supus dezbaterii publice, a specialiștilor din toate gradele de învățămînt, a maselor largi de oameni ai muncii, dovedindu-se încă o dată importanța acestei metode care confirmă treapta superioară la care s-a ridicat democrația socialistă în țara noastră.

În istoria învățămîntului românesc un moment de seamă l-a constituit, fără îndoială, reforma din 1948. Pe drept cuvînt, în studiu pe care îl dezbaterem, se semnaleză încusurarea acestor reforme și, deosebi, aceea că la baza ei n-a stat un studiu științific al tradițiilor școlii românești și al experienței mondiale. Aș putea adăuga că, în unele privințe, tradițiile bogate, presesate ale școlii românești au fost uneori ignorate. Aș exemplu îl constituie modul de elaborare a manualelor școlare: a fost înălțurată tradiția autorilor de manuale, adoptîndu-se, de multe ori, soluția traducerii unor manuale străine. Am dat acest exemplu pentru că dacă o parte semnăată din lipsurile reformei din 1948 sînt explicabile, obiectiv, sint și altele care se datoresc unor poziții subiective, nejustificabile.

Măsurile pe care le dezbaterem aduc schimbări fundamentale, eliminînd radical aceste lipsuri și a altora intervenite în perioada de aplicare a reformei amintite. Arătînd că prelungirea duratei învățămîntului la 10 ani, va situa învățămîntul românesc în rîndul țărilor celor mai înaintate din acest punct

Cuvîntul tovarășului Kiraly Carol

Progresul rapid al construcției socialiste, înfăptuirea programului elaborat de partid pentru dezvoltarea economiei, științei și culturii naționale, sporesc continuu cerințele față de pregătirea și formarea tinerii generații. Viitorii constructori ai socialismului și comunistului trebuie să fie oameni cu lți și bine pregătiți profesional, pătrunși de o înaltă conștiință patriotică, cetățenească, oameni cu o atitudine înaintată față de munca și de îndatoririle sociale, animai de o dragoste nemărginită față de poporul și partidul nostru.

Și în județul Covasna, studiul elaborat și pus în discuție, a avut un larg răsunet în rândurile oamenilor muncii și, în mod deosebit, în rândurile cadrelor didactice. Comitetul județean de partid a organizat o consfătură cu cele mai bune cadre didactice din județ, pentru a cuprinde mai bine părerile în legătură cu acest studiu, cu propunerile de introducere a învățămîntului de 6 ani și generalizarea învățămîntului de 10 ani, a altor probleme privitoare la dezvoltarea învățămîntului din țara noastră. În mod unanim, cadrele didactice cu care s-a discutat și-au exprimat deplinul acord cu prevederile studiului, fiind încredințate de eficacitatea măsurilor preconizate. Propunerea cuprinsă în studiu, ca această școlarizare să se facă cu avizul medicului și cu consimțămîntul părinților, este justă. Justețea acestei

prevederi referitoare la asigurarea unor condiții, nareu mai bune de muncă și viață cadrelor didactice, vorbitorul a spus în încheiere: Este bine că realizăm în etapa actuală un pas înainte în această privință. Totodată, a apreciat propunerea din studiu de a se recunoaște sau echivala examenul de capacitate pentru profesori și gradele obținute în trecut de către învățători, precum și prevederile privitoare la îmbunătățirea sistemului de numire, promovare și transferare a cadrelor, elaborîndu-se în acest scop un Statut al cadrelor didactice.

Considerînd că o latură valoroasă a măsurilor privind dezvoltarea învățămîntului,

ridic problema perfecționării cadrelor didactice prin cursurile care se organizează anual. În organizarea acestor cursuri există încă formalism și lipsă de exigență, gradele didactice acordîndu-se adesea fără o verificare temeinică a cunoștințelor. În vederea îmbunătățirii formelor de perfecționare profesională a cadrelor didactice, vorbitorul a propus să se revizuiască cu atenție sistemul de desfășurare a examenelor, urmărindu-se o cît mai exactă apreciere a cunoștințelor, măsura în care cadrele didactice sînt informate asupra noutăților din domeniul specialității lor. Totodată, la acordarea

gradelor didactice să se aibă mai mult în vedere rezultatele pe care profesorii și învățătorii le obțin în procesul de învățămînt, calitățile pedagogice ale acestora. Pentru sporirea prestigiului pedagogilor, a eficienței educative a muncii lor, vorbitorul a propus ca, în viitor, în măsura posibilităților, funcția de pedagog să fie îndeplinită de profesori care să aibă un anumit număr de ore la catedră, iar la internatele școlilor de 10 ani, de învățători cu o bună pregătire. În încheiere, vorbitorul a făcut propuneri cu privire la dezvoltarea bazelor materiale a învățămîntului.

Cuvîntul tovarășului Miu Dobrescu

Referindu-mă la studiul privind dezvoltarea învățămîntului, partidul nostru a cuprins într-o tratare unitară, întregul sistem al instrucției și educației, școala apărînd astfel ca un proces organic de formare a omului societății noastre. Sint complet de acord cu măsura propusă ca în anul următor să se treacă la generalizarea învățămîntului de 10 ani. Avem suficiente temeiuri să credem că nu este departe timpul cînd sub conducerea comunistilor va prinde viață visul unuia dintre pionierii școlii românești — Gheorghe Asachi — de a ne ridica „la cele mai înalte învățături”.

Consider cu totul întemeiată ideea din studiul privitor la încadrarea în școala generală a copiilor în vîrstă de 6 ani, fiind întrunită cu prisosință condițiile necesare. Este binevenită completarea făcută în studiu ca pentru elevii de 6 ani ai clasei I să se elaboreze programe speciale, la care as adăuga — ca prin aceste programe să se asigure continuitatea — cel puțin pentru cîteva luni ale anului, a unor activități proprii învățămîntului preșcolar.

Dacă în prezent în condițiile începerii școlii la vîrstă de 7 ani se practică sistemul dispenselor de vîrstă — mergînd pînă la 5-6 ani, consider că în noua situație să se excludă cu desăvîrșire intrarea în învățămînt a copiilor care n-au implinit 6 ani pînă la data deschiderii anului școlar.

Tot cu privire la durata și structura învățămîntului general, găsesc necesar să se examineze posibilitatea ca elevii să-și poată continua studiile în școlile profesionale după absolvirea clasei a VIII-a și nu după absolvirea clasei a X-a. Astfel, ei ar intra în producție abia la vîrstă de 18 ani, iar cei care, pentru diferite motive sînt nevoiți să repete un an sau doi de școală generală — la 19-20 de ani.

Cu ocazia restructurării și îmbunătățirii programelor de învățămînt pentru școlile profesionale, sint de părere să se examineze posibilitatea pregătirii unor muncitori cu un profil mai larg, spre a se evita neajunsurile care decurg în prezent dintr-o specializare prea îngustă: folosirea nerățională a forței de muncă, schimbarea pe parcurs a profilului inițial etc. Spre exemplificare, notez că pentru meseria de tîmplar există în prezent 4 specialități i tîmplar de mobilă, tîmplar de binală, parchetar și dulgher.

În continuare, vorbitorul a spus: în procesul aplicării măsurilor preconizate, este necesar să se manifeste solid-

Cuvîntul tovarășului Miu Dobrescu

citudine față de județele deficiente sub raportul acoperirii cu cadre didactice calificate. Întrucît o parte din măsurile preconizate urmează a fi aplicate imediat, iar rezolvarea integrală a problemei cadrelor didactice cere 4-5 ani, consider necesară examinarea și găsirea unor soluții cu caracter tranzitoriu.

La cele cîteva considerente de ordin general doresc să adaug unele probleme care ne frîmîntă în legătură cu dezvoltarea școlii județului nostru. Deși populația școlară a crescut foarte mult, un număr mare de tineri nu pot depăși școala generală. Principala cauză o constituie imperfecțiunile rețelei școlilor post-generale. Astfel, școlile profesionale din județul Iași pregătesc în prezent numai aproximativ 1 000 de muncitori calificați pe an. În aceste condiții nu acoperim nici pierderile naturale, ne mai vorbind de creșterea numărului de muncitori, cerută de dezvoltarea intensă în ultimii ani a industriei și, în general, a economiei județului.

După ce a arătat că datorită unui sistem imobilizat, greoi, cadrele universitare urcă foarte anevoios pe scara ierarhiei didactice și a cerut ca această problemă să fie examinată de organele de partid și de stat împreună cu Ministerul Învățămîntului, vorbitorul s-a referit la lipsurile existente în domeniul acoperirii cu cursuri și manuale, propunînd înființarea la Iași a unei edituri didactice.

Ridicarea pe o treaptă calitativă superioară a instruirii și educării tineretului din patria noastră pune sarcini deosebite în fața organelor și organizațiilor de partid. Pentru o mai bună coordonare a activității organizațiilor de partid, în unele municipii ce grupează un număr mai mare de școli, cum ar fi Iașul, s-ar simți utilitatea înființării unui comitet de partid pentru sectorul învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic. În sprijinul acestei propuneri pledează și experiența pozitivă dobîndită la Iași în 10 ani de existență de comitetul de partid pe centrul universitar.

Adoptarea și apoi aplicarea măsurilor pe care le examinăm astăzi vor face ca școala — principal factor de cultură și civilizație, cum o caracteriza tovarășul Nicolae Ceaușescu, la cel de-al IX-lea Congres al partidului, să intre mai bine în rosturile sale, să contribuie într-o măsură tot mai mare la formarea pe nămintul românesc a virtuților proprii omului civilizației comuniste.

Cuvîntul tovarășului Mihai Telescu

Măsurile propuse pentru dezvoltarea învățămîntului de toate gradele se înscriu cu temeinicie în ansamblul hotărîrilor Congresului al IX-lea și în Conferința Națională a partidului privind perfecționarea organizării și conducerii vieții social-economice a țării, potrivit cerințelor etapei de săvîrșirii construcției socialiste.

Începerea școlii la vîrstă de 6 ani și trecerea la învățămîntul general și obligatoriu de 10 ani, în condițiile gratuității acestuia, a fost primită de părinții elevilor și cadrele didactice din județul Timiș cu larg interes și aprobare. Propunerea de a se înființa la început clase cu copii de 6 ani numai în orașe și reședințe de comună este pe deplin justificată. Aprecîm înăse că sint și sate cu populație numeroasă care, desi nu vor fi reședințe de comună, au condiții pentru constituirea claselor cu copii de 6 ani. Primirea copiilor în școala de la vîrstă de 6 ani impune o mai mare grijă pentru dezvoltarea și funcționarea învățămîntului preșcolar.

Referindu-se la faptul că școala de 10 ani va cuprinde și elevii din alte localități decît cea natală, vorbitorul a propus

să se examineze posibilitatea asigurării cazării acestora. O atenție deosebită trebuie să se acorde încadrării școlilor cu cadre calificate, precum și înzestrării acestora cu material didactic și aparatură necesară realizării unui învățămînt de calitate.

În continuare vorbitorul s-a ocupat de unele probleme ale perfecționării învățămîntului profesional și tehnic, criticînd lipsuri care se manifestă în prezent în pregătirea de cadre la locul de muncă și exprimîndu-și convingerea că măsurile prevăzute în legătură cu extinderea uceniciei, în condițiile stabilirii unor obligații contractuale precise, vor duce la înălțurarea lor.

O altă problemă care merită o mare atenție este cea a școlilor agricole. Un număr important de absolvenți nu sint repartizați în producție în domeniile pentru care s-au pregătit și muncesc în alte sectoare.

Cauzele acestei situații rezidă în necorelarea planurilor de școlarizare cu nevoile agriculturii, în deficiențele co-interestării materiale a absol-

(Continuare în pag. a 3-a)

Cuvîntul tovarășului Anton Breitenhofer

Ca om ce aparține unei generații care nu s-a bucurat de posibilitatea de a studia în anii de tinerete, încerc un sentiment de adîncă bucurie față de orientarea generoasă și de-a dreptul curajoasă a partidului nostru în problemele dezvoltării învățămîntului. Am folosit cuvîntul „curajoasă” pentru că măsurile preconizate, pe care le aprob, își vor da întregul rod abia în deceniile următoare. Aplicate cu consecvență, aceste măsuri vor influența în mod decisiv nivelul de cultură și gradul de civilizație al întregului nostru popor. Copiii noștri care acum au 10 ani vor împlini, în anul 2000, patruzeci și doi de ani. Ei vor ține atunci în mințile lor pîrghiile vieții economice și sociale. Așa cum vom pregăti această generație, așa va fi ea în anul 2000. Realizarea măsurilor proiectate reprezintă una din inițiativele cele mai pline de sens din toate cîte au fost discutate și aprobate în acest domeniu.

Exprimîndu-și acordul deplin cu extinderea învățămîntului obligatoriu la 10 ani și începerea școlarizării la 6 ani, vorbitorul a subliniat necesitatea găsirii unor forme adecvate de trecere de la faza preșcolară la cea școlară, de modernizare și raționalizare a conținutului, mijloacelor și metodelor de învățămînt. Vrem să avem un tineret nu numai cult, ci și sănătos. În sfîșit de o concepție optimistă asupra vieții, capabil, nu numai să înțeleagă problemele complexe ale dezvoltării noastre sociale, dar să le și rezolve.

În ce privește pregătirea muncitorilor, vorbitorul a arătat că potrivit orientării date de documentul supus Plenarei, ucenicia va trebui să devină una din principalele căi de pregătire a muncitorilor calificați. Aceasta reprezintă nu numai o modalitate cuprinzătoare și economică,

ci și cea mai bună pentru a forma muncitori calificați. Cei mai bunii meseriași pe care li avem astăzi în întreprinderi au fost ucenici. Ei și-au însușit de la muncitorii mai bătrîni nu numai cunoștințele profesionale, dar și conștiința de clasă. Ucenicia, permite să familiarizăm pe tineri cu locul de muncă, să-l deprindem treptat cu condițiile de trai din fabrică și uzine. La locul de muncă ar putea fi formați muncitori calificați în meseriile cele mai complicate ca de pildă — electricieni, lăcătuși mecanici, laminatori, oțelari, furnaliști etc. Se înțelege de la sine că în același timp trebuie asigurată și pregătirea teoretică.

În proiectul studiului privind dezvoltarea învățămîntului se vorbește surprinzător de puțin despre învățămîntul agricol. Acesta trebuie să ne preocupe cu atît mai mult cu cît la sate se înregistrează fenomenul migrației tineretului spre orașe. Tineretul de astăzi are o mare pasiune pentru știință și tehnică. Acesta este, desigur, un fapt îmbucurător dar, în general, se consideră că știința și tehnica nu pot fi găsite decît în industrie. Mai întreb: oare producția și cercetarea agricolă, nu sint și ele știință și tehnică? Dacă este așa, atunci de ce nu spunem asta mai răspicat și nu căutăm să entuziasmăm tineretul satelor? Poate că ar fi bine să creăm chiar sistemul de ucenicie la I.A.S. și C.A.P., cu diploma de absolvire, astfel ca țărănul să pozeze și să exercite, ca și muncitorul din fabrică, o meserie calificată.

Totodată, există mulți „naiveți” din rîndul intelectualității; este vorba de învățători, profesori, medici, ingineri, care locuiesc în oraș, dar își au locul de muncă în sate și care părăsesc comunele după terminarea orelor de program. Pentru a curma navetismul

Lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

(Urmare din pag. a 3-a)

drume direct un grup de studenți din punct de vedere al activității lor didactice și științifice cit și din punct de vedere educațional.

În cadrul dezbaterilor s-a acordat o largă atenție propunerilor privind îmbunătățirea sistemului de predare a științelor sociale, îndeosebi în ce privește adaptarea predării la profilul facultăților, largirea problematicii, creșterea nivelului teoretic-științific.

În Studiul întocmit sînt analizate pe larg serioasele deficiențe de conținut care au persistat vreme îndelungată în învățămîntul superior și care au afectat în mod deosebit științele sociale.

În ultimii ani, îndeosebi după Congresul al IX-lea, s-au obținut valoroase rezultate în înfruntarea carențelor existente, dar continuarea eforturilor în această direcție rămîne mereu actuală pentru a elibera complet cursurile, manualele, programele de teze permiate, de șablon și rutină, de tratare rigidă, dogmatică a problemelor de teorie. În unele domenii de însemnătate esențială pentru formarea ideologică a tineretului — filozofie, istorie, estetică, teorie și istoria literaturii și artei, se resimte o răminere în urmă a cursurilor față de efervescența spirituală stimulată și încurajată de partid, față de problemele de mare actualitate. În decursul anilor, în aceste domenii de activitate s-au acumulat suficiente forțe care, urmînd apeliu partidului la activizarea gîndirii social-politice, să înlăture structurile rigide și sărăcia tematică, astfel ca școala să joace, după cum e firesc, rolul primordial în orientarea tineretului studios, în formarea sa în spiritul concepțiilor noastre filozofice, politice, estetice, etice, în combaterea concepțiilor antiștiințifice.

Studiul ce va fi aprobat de plenară va sluji drept bază legii învățămîntului care în istoria modernă a României, va fi cea de-a treia lege care îmbrățișează în mod unitar întregul nostru învățămînt.

Se preconizează, de asemenea, perfecționarea structurii

Ministerului Învățămîntului corespunzător cu sarcinile ce sînt încredințate, măsuri care va trebui unită cu o tematică îmbunătățită a metodelor și stilului de muncă ale ministerului.

În sfîrșit, în vederea dezbaterii largi a sarcinilor izvorite din lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului, se propune ca în toamna acestui an, să se organizeze o Conferință a cadrelor didactice din învățămîntul de toate gradele.

Înfrățirea Măsurilor preconizate în Studiul va constitui o etapă nouă în viața școlii românești și situa Republicii Socialiste România printre țările cele mai avansate din punct de vedere al dezvoltării învățămîntului și culturii.

După concluziile expuse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a criticat faptul că, atît tovarășii din conducerea Ministerului, cît și tovarășii care răspund de învățămînt pe linie de partid nu au analizat răspunderile care le revin pentru lipsurile existente în domeniul învățămîntului, tovarășul Leonie Răutu a luat din nou cuvîntul și a spus:

Tovarăși, vreau să declar în fața plenarei, cu deplină sinceritate, că socot justificată critica principială făcută de tovarășul Ceaușescu, în cuvîntul lui și că era de datoria mea, referindu-mă la problemele învățămîntului de care mă ocup nu de puțină vreme, să fac o analiză mult mai aprofundată a lipșurilor generale care există în învățămînt, cît și a răspunderii care-mi revine. Sînt încredințat că acesta este și sentimentul tovarășilor din Ministerul Învățămîntului, care nici ei nu au manifestat cuvenitul spirit autocritic în fața Plenarei Comitetului Central.

În ce mă privește vreau să asigur plenara că voi trage toate învățămîntele din această critică și din indicațiile cuprinse în cuvîntul de încheiere al tovarășului Ceaușescu, referitoare la îmbunătățirea structurii și conținutului învățămîntului și în mod deosebit la sarcinile actuale ale muncii noastre ideologice.

mai mari să contribuie direct la îmbunătățirea planurilor și programelor de studii, iar organizarea pe cicluri a unor facultăți va duce la o folosire mai corespunzătoare a capacității individuale a studenților. Concomitent, se vor introduce metode pedagogice moderne, folosind mai mult seminarul, laboratorul, atelierul, practica în producție, mijloacele moderne de studiu. O îmbunătățire serioasă se va aduce raportului dintre teorie și aplicațiile practice, în favoarea acestora din urmă.

Aceste măsuri necesită investiții, dotări, cheltuieli făcute susținut, de-a lungul timpului, în toate categoriile și la toate nivelele de învățămînt. Experiența mondială arată că investițiile făcute pentru învățămînt sînt dintre cele mai avantajoase.

În același timp, conținutul învățămîntului va trebui să aibă un nivel științific mai înalt și mereu actualizat. Trăim o altă epocă; nu putem să ne mîrginim totdeauna la „modelele” vechi ale științei. Trebuie să introducem adeseori „modele” modificate față de cele clasice; alții, complet noi. Numai cei care în pasul în învățămînt cu revoluția tehnică-științifică de azi vor putea produce mîine mai mult și mai bine.

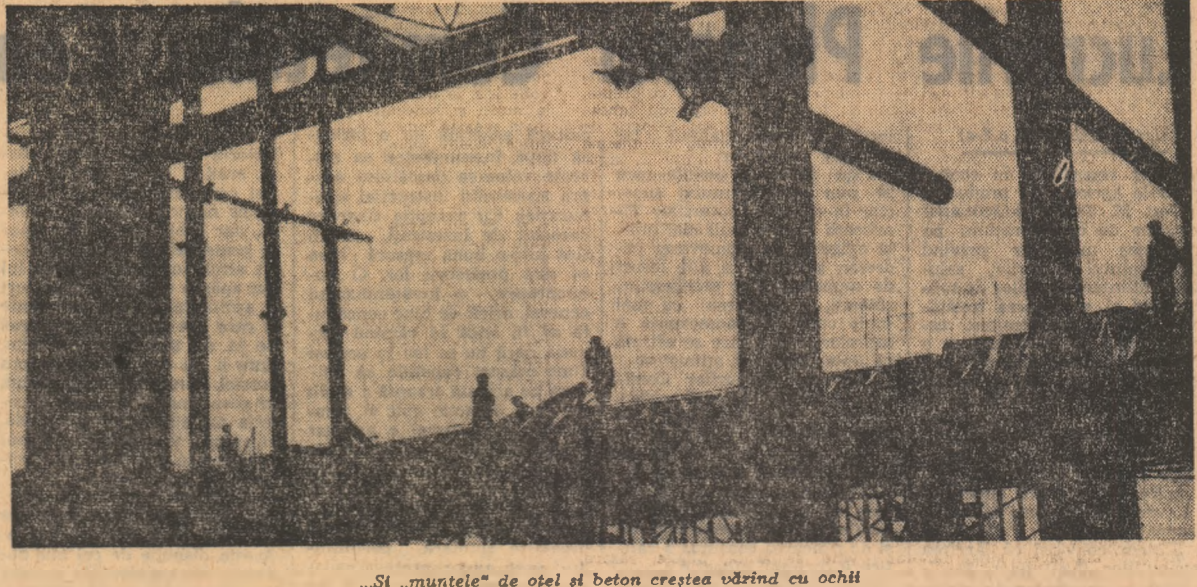
Toate acestea implică modernizarea sistemului de învățămînt și de instruire profesională, un grad înalt de adaptabilitate față de cerințele tehnicii și producției în necontenită transformare, im-

plăc organizarea în mai bune condiții a formării post-scolare a tuturor categoriilor de cadre.

Se propune, de asemenea, ca personalul didactic să fie perfecționat permanent, documentat amplu în specialitate, să i se creeze condiții mai bune de lucru în cercetarea științifică. În acest scop se va îmbunătăți sistemul de perfecționare periodică a cadrelor didactice, prin cursuri de înalt nivel; se va da mai multă atenție documentării științifice a personalului didactic universitar și trimiterii cadrelor tinere să învețe pe lîngă oamenii de știință cu vastă experiență din țara noastră sau din alte țări. Va trebui să atragem un număr mai mare de specialiști la cursurile postuniversitare. De o deosebită importanță este amplificarea preocupărilor personalului didactic pentru cercetarea științifică. În raport cu nevoile crescînde ale economiei și culturii, devin necesare centre științifice pe lîngă cadrele cu dotare științifică modernă și personal de cercetare bine pregătit. Măsurile propuse în studiu, în vederea perfecționării cadrelor se vor face simțite neîntîrziat.

Pe baza hotărîrilor ce se vor adopta la Plenară, Ministerul Învățămîntului va examina aprofundat modul de rezolvare a fiecărei probleme.

Asigur conducerea partidului că întregul nostru învățămînt este gata să depună toate eforturile pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor ce îi revin.

„Și „muntele” de oțel și beton creștea vîrînd cu ochii

Brigada „Științei tineretului”
N. ARSENE
D. MATA
M. TACCIU
V. VĂDUVA
 — transmite: —

CINE PE CINE INSTRUIEȘTE ?

Neajunsurile la care ne-am referit în articolul precedent, privind folosirea activului obștesc, nu sînt, din păcate, singurele. Altele sînt mai adînci, mai de conținut, trădeză cărențe ale unor erori de concepție și, în consecință, repercusiunile sînt mai dăunătoare. Tovarășul Radu Bălan, prim-secretar al județului U.T.C. Timiș, ne vorbea de pildă, despre „dădăceala excesivă”, despre faptul că „indicațiile cu care îngrădeam uneori inițiativa organizatorilor de întocmire a proiectelor noastre”. Și nea tot pe undă am umbat în așa vorbit despre „instruiri”: prima sentință de lucru a comitetului fusese sau avea să fie o „instruire” — cînd să se vorbească și să se lucreze în jurul ei. Pînă să se pună deloc o întrebare care, în ceea ce privește antrenarea și folosirea unui larg activ obștesc, este chiar cea esențială: la urma urmei cine pe cine instruieste? În răspuns pe sfîrșit al întregului de unire al activității comitetului.

va rămîne însă o dorință teoretică dacă nu vom înălțura conștiințele unor asemenea „instruiri”. Activul obștesc nu înseamnă doar 10, 15 sau 20 de organizatori în plus, iar relația activist-subaltern pe care o practică unii șefi de comisi sau restul este cel puțin deplasat. Activul U.T.C. nu se împarte în salariată care instruieste și nesalariată care primește sarcini. El formează un corp comun, un întreg. Șeful comitetului nu lucrează cu comisia, este el însuși membru al comisiei. Cel mai activ, cel mai întreprinzător este asta da! Comisiile sînt compuse din oameni ale căror păreri și idei sînt pretioase pentru largirea cîmpului de activitate al comitetului U.T.C. Sînt necesare pentru a asigura un fundament măsurilor și hotărîrilor pe care le ia organele U.T.C. o motivație științifică a activității U.T.C. pentru a-i inocula, ca o coordonată majoră, studiul, cercetarea, experimentul. Cu alte cuvinte, tocmai ele, comisiile, sînt chemate să „instruiască”. Evident, una e să comunici oamenilor ce gînduri are, ce probleme preocupă comitetul, ce măsuri au fost adoptate în ultima perioadă și alta să le îi prelevezi, informări, expuneri — adică instruiți. Iată de ce propunem clar înlocuirea termenului, care se mulțumeste cu sensul unilateral unui vorbesc și celălalt ascultă, prin același termen, termen care înlocuiește termenul de „instruire”, în sensul sensurilor sale, obligatoriu, reciprocitate. Și, mai ales, caracterul permanent.

treprinderi, de care „să răspundă” cu toate că o practică desul de îndelungată ne-a arătat cît se poate de clar cum e cu „răspunderile” astea. Și totuși continuăm să apelăm la ele; și să încalcăm, de fapt, atribuțiile organizatorilor U.T.C. din întreprinderi, din școli, din comune, din instituții. Inițiativa organizării unor acțiuni, fie ele cursuri pe meserii, sau întreceri sportive sau întîlniri cu... sau orice altceva, ar mai trebui lăsată, la urma urmel și pe seama organizatorilor U.T.C. Principiul ca tinerii să devină organizatori propriilor lor activități este nu numai o cerință firească și nu imperioasă. Dar nu e suficient doar să rostim aprobativ principii, ci să-i și aplicăm, iar comisiile unui comitet județean sau municipal U.T.C. lăstate să se ridice la preocupări de o mai mare profunzime, la nivelurile pe care îi implică îndatoririle obișnuite ale unui astfel de organ. Să nu le mai dăm, cu alte cuvinte, să „răspundă” inutil, ca niște martori pasivi, de acțiuni sau de întreprinderi fiindcă sînt cît se poate de bine cu toții cît răspund numai cu numele și le cerem o responsabilitate mai mare și, în orice caz, mai plină de tentații: responsabilitatea ideilor. Fiecare membru al unei comisii va fi atunci un purtător de idei izvorite din observarea atentă a locului său de muncă, din cercetarea problemelor pe care le ridică viața colectivului din care face parte. Iar comitetul U.T.C. va culege aceste idei, le va sintetiza și va urmări folosirea practică ale aplicării lor. Se va distinge în felul acesta, treptat, prin renunțarea la tute-la măruntă, la secundarea stăruitoare a organizatorilor, ridicarea la o problematică de ansamblu,

la preocupările care lasă liberă perspectiva oferă cîmp deschis afirmării spiritului inovator, învecinării dintre activitatea U.T.C. și cercetarea științifică.

Gemelele unei asemenea orientări l-am întîlnit cîteodată. La Craiova, de pildă, înghesuți înătr-o frînă la șirulul programului și strîns cu usa între numărul prea mare de „răspunderi concrete” înșit abia mai putea să răsufle. Iată-l, totuși: „Întreprerea absolvenților școlilor profesionale în procesul de producție”. O temă de studiu ca aceasta ar fi fost pusă cu adevărat în valoare dacă trecea de pe ultimul loc pe primul și dacă ar fi devenit, ca singurul, un obiectiv de cercetare minuțioasă pentru întreaga comisie — o bună bucată de vreme. Am fi văzut, adică, urmăriți îndeaproape în formele sale de manifestare, prin mai multe întreprinderi de-a rîndul, esalonată în etape de observări și sinteze, desfășurată în anchete printre tineri urmate de concluzii personale și, în sfîrșit, concentrată în momentul final, acela al concluziilor colective, care să fie de fapt începutul altel etape: etapa măsurilor concrete. Am fi văzut, deci, această temă capabilă să coopere, numai prin dimensunile sale, un întreg program de activitate al comisiei, dînd la o parte tot restul „notel de probleme” actuale. Pentru că devenea ea însăși o problemă una singură. Înșă mare, adevărată, și, cel mai important, pe măsura aportului prin care activul obștesc, activul de colaboratori al comitetului județean U.T.C. poate contribui la îmbunătățirea muncii educative cu tineretul.

LA SUPRAFATA SI IN ADINCIME

În sfîrșit, însă nu în ultimul rînd, trebuie spus tot aici că de multe ori comisiile sînt împlicate să devină ceea ce trebuie să fie prin definiție de natura atribuțiilor ce le sînt conferite. În majoritatea cazurilor întîlnite, am dat peste o adevărată întrecere de a le se da membrilor acestora ceva de făcut. Fără să fie însă nici o clipă luat în seamă ce se stiau deja să facă. Și se ajunge astfel ca membrii comisiei să devină, vîrînd-nevrînd, un fel de organizatori cu teren limitat de acțiune, care își punumeau în cazul fetei cele realizate cîtorva acțiuni în sine, adică o creștere a activității în surcrațat, nu în adîncime. „Notele de probleme” consultate oferă foarte rar și altceva decît vreo cîmpiadă pe meseriile, vreo simpozion sau o întîlnire. În alte părți s-a recurs însăși! — la procedul simplu și fără bătăie de cap de a se repartiza fiecărui membru al comisiei cîte una-două-trei in-

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Mihoc

Evoluția rapidă a științei impune oricărui specialist să pozeze o bază largă de cunoștințe fundamentale, necesare pentru înțelegerea noilor descoperiri, pentru a se putea ține la curent în cercetările contemporane din domeniul lui de specialitate.

De aceea, salutăm cu bucurie și aprobare pe baza studiului ca în primul patru ani studenții să capete cunoștințe fundamentale, baza teoretică a profesiei lor viitoare, urmînd ca specializarea să se facă ulterior, mai cu seamă prin cursuri postuniversitare și prin doctorat.

Pregătirea specialiștilor de mare valoare, a viitorilor oameni de știință, fiind una din sarcinile importante ale institutelor de învățămînt superior, propunem să se introducă cursuri pentru doctoranzi la institutele care au posibilitatea să facă acest lucru. Asemenea cursuri există la multe universități din străinătate și au existat în trecut și la unele facultăți ale Universității din București. Ele sînt de mare utilitate, deoarece interesează nu numai pe doctoranzi, ci pe toți oamenii de știință din domeniul respectiv, indiferent de faptul dacă și-au trecut doctoratul sau nu. Numărul doctoranzilor este în permanență creștător. Numai la Universitatea din București numărul lor se ridică în prezent la peste 1700. Organizarea unor forme sistematice de studiu pentru o masă atît de mare de tineri prezintă cî și puține, totuși, interese ca și a studenților fără frecvență, deoarece este vorba de cei mai valoroși absolvenți ai universităților, schimbul de mîine al actualilor profesori și oameni de știință din țară. Cursurile de doctorat ar reprezenta cursuri de cel mai înalt nivel științific din institutele de învățămînt superior, iar multiplicarea lor, eventual în limbi străine în vederea schimbului de lucrări cu străinătatea, ar constitui un sprîjin pentru toți cei ce vor să se țină la curent cu mersul științei.

Aceste cursuri ar trebui să intre în norma profesorilor.

În continuare, vorbitorul s-a referit la problemele normării activității didactice arînd că la marea majoritate a institutelor de învățămînt superior din străinătate, norme astfel concepute ca la noi nu există. La fiecare catedră există un ansamblu de sarcini (cursuri, seminarii, lucrări de laborator, publicații de cursuri, tratate de specialitate, lucrări științifice, pregătirea doctoranzilor etc.), pe care șeful catedrei și colaboratorii săi le duc la îndeplinire. Fixarea numărului de membri ai catedrei numai după numărul de ore de curs și seminar, adică numai după un singur factor, care nu re-

Cuvîntul tovarășului Ștefan Bălan

prezintă nici pe departe activitatea complexă și de mare calitate ce trebuie să existe într-o catedră, a condus la exagerări în sensul că șefii de catedră au căutat să mărească cu orice chip numărul de ore de curs în dauna celorlalte activități nemornate, care nu sînt deloc mai puțin importante decît celelalte. Activitatea unei catedre nu se măsoară numai în raport cu numărul de ore de curs și de seminar, ci și după modul cum sînt ținute aceste ore, după nivelul lor științific, după contribuția pe care membrii catedrei o aduc la progresul științei. Dorința de mărire a numărului de ore a condus la un număr mare de cursuri și de examene pe care studentul trebuie să le susțină.

Studiul permite ameliorarea acestei situații prin posibilitatea de a se crea la catedre centre sau colective de cercetare.

În felul acesta vor exista la catedre și membri care nu au sarcini didactice și, deci, numărul membrilor din catedră va fi fixat și după alte criterii decît exclusiv după numărul orelor de curs și seminar.

Existența acestor centre și colective de cercetare pe lîngă unele catedre mai poate prezenta și un alt avantaj. Se știe că profesorii, conferențiarilor, pentru a preda în condiții satisfăcătoare, au obligația de a se documenta, de a fi bine informați asupra a tot ce se publică pe plan mondial în domeniul lor de specialitate. Aceasta înseamnă în actualul stadiu de dezvoltare a științei pentru cadrele didactice cu o conștiință profesională ridicată, o muncă considerabilă, care pretinde un timp îndelungat, pe care cei mai mulți nu îl au la dispoziție. Existența centrelor și colectivelor de cercetare pe lîngă catedre, ar permite ca după un număr de ani de activitate, profesorul să fie degravat pe timp de un an de sarcini didactice pentru a se dedica în întregime cercetării științifice și documentării.

Vorbitorul a fost de acord cu propunerea de studiu de eliminare a actualului sistem de excesivă centralizare a elaborării planurilor de învățămînt prin lărgirea atribuțiilor consiliilor științifice, care vor putea să aducă acestora vora unele modificări respectînd cadrul general fixat de Ministerul Învățămîntului.

Această măsură prezintă mare utilitate, întrucît ține seamă de potențialul științific al fiecărui institut, de specializările cadrelor didactice.

În încheiere, tov. Gh. Mihoc a spus: am convingerea că noua legislație a învățămîntului superior va marca un progres esențial în opera de educare și pregătire profesională a tineretului nostru.

profesional, conjugate cu prelungirea duratei școlii generale la 10 ani, vor îmbunătăți sensibil nivelul de pregătire profesională a muncitorilor și vor ușura, în același timp, în producție, creșterea de la o treaptă de calificare la alta.

În al doilea rînd, s-a urmărit o mai amplă orientare a aptitudinilor elevilor și studenților.

În acest scop, se propune o largă diversificare a învățămîntului și o orientare profesională mai susținută a copiii și tinerilor, din timp, după înclinațiile lor. Orientarea elevilor, care s-a făcut destul de puțin la noi, va începe cu ajutorul cercurilor științifice, tehnice, literare etc. și va continua prin activități practice care să răspundă dorințelor acestora, bineînțeles, fără a forța nimic la această vîrstă fragedă.

Considerăm că procedînd la o largă orientare a tineretului, practică azi în multe țări ale lumii, se vor folosi mai bine capacitățile individuale, se va evita risipirea energiilor potențiale ale populației și se va valorifica mai amplu capacitatea spirituală a societății.

De asemenea, s-a urmărit o organizare pe baze mai științifice a procesului de învățămînt. În acest scop, se va proceda la o mai rațională așezare a materiilor de învățămînt, la eliminarea leștului și repetărilor. În planurile de învățămînt se vor bucura de o deosebită atenție disciplinele moderne, cursurile și metodele care sprîjină cercetarea științifică etc. Se va organiza mai judicios conținutul unor obiecte, căuțînd să se realizeze cursuri unitare pe cicluri, cursuri de recapitulare și sinteză (istoria civilizației, biologia generală). Vor fi eliminate sau reduse ca volum unele cursuri sau capitole. Planurile și programele vor fi mai rațional elaborate și corelate, astfel încît să nu se depășească un număr de 28—29 de ore de studiu pe săptămîină.

Institutele de învățămînt superior vor avea posibilități

de a se ocupa de o parte din activitatea științifică și de perfecționarea învățămîntului, Ministerul Învățămîntului a elaborat, sub direcția îndrumare a conducerii partidului, pe baza unor largi consultări a cadrelor didactice și a specialiștilor, studiile prezentate dezbaterii publice. În numele Ministerului Învățămîntului, permiteți-mi să aduc respectuoasele noastre mulțumiri Comitetului Executiv al C.C. al partidului, tovarășului Ceaușescu, personal, pentru prețioasele îndrumări pe care le-am primit în timpul întocmirii și definitivării acestor studii.

Relevînd succesele deosebite, în studiul se analizează și deficiențele existente în învățămîntul nostru. La acestea se adaugă și lipsurile Ministerului Învățămîntului, care nu a reușit să cuprindă unele dintre problemele organizatorice și de conținut care s-au pus, nu a avut inițiativa unor acțiuni necesare, nu a aplicat mai larg experimente pedagogice în diferitele grade de învățămînt, precum și alte lipsuri pe care ne vom strădui să le înlăturăm cît mai grabnic.

Aș dori să subliniez în cele ce urmează cîteva din direcțiile principale care au stat la baza propunerilor preconizate.

În primul rînd, s-a urmărit un acces mai larg al populației la un învățămînt de nivel mai înalt. Acesta se va obține prin introducerea școlii generale și obligatorii de 10 ani pentru toți copiii țării; apoi, prin lărgirea posibilităților de a urma școli profesionale și licee de specialitate, ca și alte cursuri postseculare.

Școala generală de 10 ani asigură noi dimensiuni împlinirii aspirațiilor spre cultură ale poporului nostru. Ea va da oameni mai culti, care vor putea să-și însușească mai repede și mai bine o calificare, ceea ce va accelera progresul material și spiritual al societății noastre.

Mi-aș permite să relev că măsurile privind învățămîntul

de cercetare pe lîngă catedre, ar permite ca după un număr de ani de activitate, profesorul să fie degravat pe timp de un an de sarcini didactice pentru a se dedica în întregime cercetării științifice și documentării.

Vorbitorul a fost de acord cu propunerea de studiu de eliminare a actualului sistem de excesivă centralizare a elaborării planurilor de învățămînt prin lărgirea atribuțiilor consiliilor științifice, care vor putea să aducă acestora vora unele modificări respectînd cadrul general fixat de Ministerul Învățămîntului.

Această măsură prezintă mare utilitate, întrucît ține seamă de potențialul științific al fiecărui institut, de specializările cadrelor didactice.

În încheiere, tov. Gh. Mihoc a spus: am convingerea că noua legislație a învățămîntului superior va marca un progres esențial în opera de educare și pregătire profesională a tineretului nostru.

de cercetare pe lîngă catedre, ar permite ca după un număr de ani de activitate, profesorul să fie degravat pe timp de un an de sarcini didactice pentru a se dedica în întregime cercetării științifice și documentării.

Vorbitorul a fost de acord cu propunerea de studiu de eliminare a actualului sistem de excesivă centralizare a elaborării planurilor de învățămînt prin lărgirea atribuțiilor consiliilor științifice, care vor putea să aducă acestora vora unele modificări respectînd cadrul general fixat de Ministerul Învățămîntului.

Această măsură prezintă mare utilitate, întrucît ține seamă de potențialul științific al fiecărui institut, de specializările cadrelor didactice.

În încheiere, tov. Gh. Mihoc a spus: am convingerea că noua legislație a învățămîntului superior va marca un progres esențial în opera de educare și pregătire profesională a tineretului nostru.

SEMNAL

Editoria „Meridiane” își impune din ce în ce mai pregnant profilul, se personalizează. Cărțile apărute sub egida sa au cele mai multe, o grafică elegantă. Cîteva colecții direcționînd principalele orientări editoriale, relevă eforturile de adîncire și aprofundare a investigațiilor în lumea artelor. Estimarea pozitivă a experienței acumulate, a succeselor editoriale și, pe această bază, a programului editorial (cărțile se mai pot aduce corecturii și la apariția lor) și în realizarea aparițiilor în vederea obținerii unei succesiuni pe cît posibil didactice, dacă nu enciclopedice ar fi cîteva jalozane de calitate a activității sale. Pînă la o mai amplă confruntare cu conștința, azi, în rubrica „Semnal” (pe care ziarul nostru își propune să o susțină) — doar sau mai ales — de înșăși consecvența editorilor) apariția cîteora cărți în cadrul acestor edituri.

Mai întîi: COLUMNA LUI TRAIAN. Sub semnătura lui C. Dălcoviciu și H. Dălcoviciu, cartea aflată la o duză editie cu cîteva noi adăugiri, cuprinde selecțiuni din scenele Columnei Traiane, și — așa cum afirmă autorii — izvoarele din sentimentul că se împlinesc „o datorie înaintea de toate educativ și pa-

trictă”. Considerațiile istorice care preced ilustrațiile bine realizate, ca și explicațiile ce însoțesc aceste ilustrații au calitatea de a fi accesibile și încredite de un sobru patos al prezentării — calități absolute necesare unei cărți ce-și propune să pună „la îndemna multimei cititorilor mîrturisă artistică și istorică a monumentului”.

ELAD: Cunoscutul fotoreporter Ion Miclăuță cu cuvînt unei

tunci își are rădăcinile în adîncurile conștiinței noastre” — scrie prestigiosul om de știință. În imaginile numeroase ale albumului izbutesc — cu condiția de a urma unor bogate lecturi asupra locurilor investigate — să detinem o asemenea regișrie. Și totuși, mai mult generozitate în explicarea semnificațiilor unor imagini cuprinse în album ar fi răspuns fericit exigențelor unei popularizări autentice. Poate, la o viitoare ediție...

LUCHIAN: Tot o reeditare, de data aceasta aflată la a treia ediție, este și „Albumul Luchian”, prilejuit de centenarul nașterii pictorului. Monografia aparținînd lui Vasile Drăguș, este — după cum se precizează — revizuită.

creația pictorului poate suscita discuții în ce privește gradul său de expresivitate, adevărata sau puterea a stilului și la personalitatea artistului prezentat. Se pare că autorul nu și-a propus o privire atotcuprinzătoare ci doar reținerea elementelor principale ale personalității lui Luchian. O întie cunoaștere, o apropiere de artist poate începe indiscutabil cu această carte. Cu condiția să nu se oprească aici pentru că pictorul care prin exemplul vieții sale a făcut dovada autenticității spuselor proprii („Noi, artiștii, primim cu ochiul dar lucrăm cu sufletul”) merită omagiu unui neconștinț efort de cunoaștere și înțelegere.

INTENSIUNE CU ARTA AFRICANĂ: Volum de inițiere, atent organizat de către P. Antoniu Mihăilescu, completat cu o compoziție prefată aparținînd artistului Eugen Schileru. În locul recomandarilor acestui volum, reproducem un fragment din prefata: „Din motive obiective, la noi, pînă nu de mult, nu au putut apărea studii despre arta etnilor Negre. Dar după C. Ionescu-Gulian, iată acum un nou cercetător român care ne propune un studiu competent, limpede și cîntînd de pasivitate”. Cu o pasiune care „plăsmuște pe adevărații cercetători (P. A. Mihăilescu) a adunat o documentare impresionantă nu numai pentru țara noastră, dar și peste hotare, și-a lămurit marile probleme ale acestui domeniu (...) și ne-a dăruit acest volum, — primul dintr-un șir care se anunță lung și pasionant”.

Cărți în Editura „MERIDIANE”

Cartea este însoțită de o utilă cronologie și cuprinde — în culori și alb-negru — reproducerea memorabile din opera marelui artist. Calitatea reproducătorului vizibil îmbunătățită, trebuie — cred — să rămînă un punct de plecare pentru ambițiile tipografice necesare îndeosebi în cazul unor cărți de artă. Monografia, un util instrument de cunoaștere a unor date esențiale din viața și

fertile modalități de exprimare — fotografie, pentru a oferi privitorului însetate de cunoaștere, imagini ale unor „monumente și steți celebre, ale antichității grecești, a unor locuri și peisaje evocatoare ale Eladei”. Călătoria în lumea imaginilor este anticipată de un succint și frumos cuvînt înainte datorat Acad. A. Rosetti: „Cînd pămînt pe pămîntul Eladei, avem sentimentul unei regiștrii: emoția care ne copleșește a-

creația pictorului poate suscita discuții în ce privește gradul său de expresivitate, adevărata sau puterea a stilului și la personalitatea artistului prezentat. Se pare că autorul nu și-a propus o privire atotcuprinzătoare ci doar reținerea elementelor principale ale personalității lui Luchian. O întie cunoaștere, o apropiere de artist poate începe indiscutabil cu această carte. Cu condiția să nu se oprească aici pentru că pictorul care prin exemplul vieții sale a făcut dovada autenticității spuselor proprii („Noi, artiștii, primim cu ochiul dar lucrăm cu sufletul”) merită omagiu unui neconștinț efort de cunoaștere și înțelegere.

INTENSIUNE CU ARTA AFRICANĂ: Volum de inițiere, atent organizat de către P. Antoniu Mihăilescu, completat cu o compoziție prefată aparținînd artistului Eugen Schileru. În locul recomandarilor acestui volum, reproducem un fragment din prefata: „Din motive obiective, la noi, pînă nu de mult, nu au putut apărea studii despre arta etnilor Negre. Dar după C. Ionescu-Gulian, iată acum un nou cercetător român care ne propune un studiu competent, limpede și cîntînd de pasivitate”. Cu o pasiune care „plăsmuște pe adevărații cercetători (P. A. Mihăilescu) a adunat o documentare impresionantă nu numai pentru țara noastră, dar și peste hotare, și-a lămurit marile probleme ale acestui domeniu (...) și ne-a dăruit acest volum, — primul dintr-un șir care se anunță lung și pasionant”.

creația pictorului poate suscita discuții în ce privește gradul său de expresivitate, adevărata sau puterea a stilului și la personalitatea artistului prezentat. Se pare că autorul nu și-a propus o privire atotcuprinzătoare ci doar reținerea elementelor principale ale personalității lui Luchian. O întie cunoaștere, o apropiere de artist poate începe indiscutabil cu această carte. Cu condiția să nu se oprească aici pentru că pictorul care prin exemplul vieții sale a făcut dovada autenticității spuselor proprii („Noi, artiștii, primim cu ochiul dar lucrăm cu sufletul”) merită omagiu unui neconștinț efort de cunoaștere și înțelegere.

INTENSIUNE CU ARTA AFRICANĂ: Volum de inițiere, atent organizat de către P. Antoniu Mihăilescu, completat cu o compoziție prefată aparținînd artistului Eugen Schileru. În locul recomandarilor acestui volum, reproducem un fragment din prefata: „Din motive obiective, la noi, pînă nu de mult, nu au putut apărea studii despre arta etnilor Negre. Dar după C. Ionescu-Gulian, iată acum un nou cercetător român care ne propune un studiu competent, limpede și cîntînd de pasivitate”. Cu o pasiune care „plăsmuște pe adevărații cercetători (P. A. Mihăilescu) a adunat o documentare impresionantă nu numai pentru țara noastră, dar și peste hotare, și-a lămurit marile probleme ale acestui domeniu (...) și ne-a dăruit acest volum, — primul dintr-un șir care se anunță lung și pasionant”.

RAPORTAȚI RITMUL

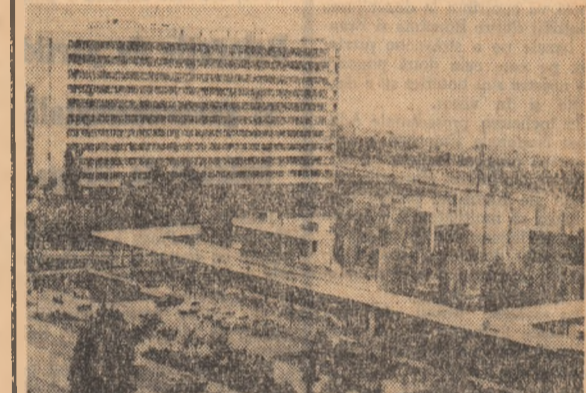
(Urmare din pag. 1)

Calmul care domnește la organele agricole județene, apare și mai de neînțeles dacă aruncăm o privire și asupra pregătirilor pentru irigații, lucrări la fel de importante pentru campania agricolă de primăvară. Din 473 hectare produse a fi nou amenajate, la rubrica „realizări” apar în operația Direcției agricole județene, abia 59 hectare. Dacă ținem seama că în această cifră sunt incluse suprafețe care nu au necesitat un volum prea mare de efort cu amenajările (Sieni și Săbija — unități care au raportat realizările trînd direct din Somenz) reiese destul de limpede că, practic, lucrările pentru amenajări încă nu au început. Adăugînd și cele peste 800 hectare care trebuie reamenajate, la care mai nimic nu s-a făcut pînă în prezent, obținem imaginea exactă a modului în care se preocupă cadrele de conducere din unități și organele agricole județene de realizarea acestui important obiectiv.

La ora aceasta, firește, multe din datele consemnate de noi s-au modificat. Suprafețele semănate cu porumb, plantate cu cartofi sau amenajate pentru irigații, au crescut. Concluziile ce se desprind sînt următoarele: timpul impune concentrarea tuturor eforturilor în vederea terminării cât mai grabnic a semănăturii și amenajărilor pentru irigații. Seceta din această primăvară, cu altă mai mult, trebuie să constituie un semnal de alarmă.

O analiză a operațiilor de la Direcția agricolă județeană arată că, deși, de 7-8 zile, timpul a devenit din nou destul de favorabil (și temperatura solului fiind în continuu încălzire) ritmul continuă să fie nesatisfăcător. În timp de șase zile, pe întreg județul au fost însemnate cu legume numai 129 hectare, iar înul pentru fuor pe 62 de hectare. Pentru porumb, argumentul „că noi sîntem în nord și deobicei îl însemnăm ceva mai tîrziu” nu explică sub nici o formă situația de fapt și nici o formă de a doua decada a lunii aprilie, nu mai pe șase sau șapte la sută din suprafață se efectuează semănăturile.

Pentru perioada 15-31 mai, agențiile și filialele O.N.T. au pus în vânzare locuri la odihnă, pe durate variabile, chiar și de o zi, în stațiunile MAMAIA.

EFORIE NORD, EFORIE SUD
PREȚURI AVANTAJOASE
PENSIUNE COMPLETĂ NUMAI CAZARE
 in hoteluri 30 lei pe zi in hoteluri 11 lei pe zi
 in căsuțe 29 lei pe zi in căsuțe 7 lei pe zi

REDUCERI DE 50%
la transportul pe C.F.R.

Pentru posesorii de bilete cu un sejur de minimum 4 zile, O.N.T. organizează, contra cost, excursii pe litoralul bulgăresc (Varna, Nisipurile de Aur, Balci)

AVENTURĂ ȘI NOBLEȚE

(Urmare din pag. 1)

de cercetare relaxată, i-a adus lui Gh. Richeț premiul Nobel, prin descoperirea anafilaxiei. (Bineînțeles valorificarea întimplării presupune o minte competentă și ageră. În opera lui Cl. Bernard găsim frecvente situații în care acesta a știut să găsească în eșecul unei experiențe învățămînt foarte prețios).

Aventura științifică cuprinde, cîntărea, riscul vieții; deseori, riscul înșurubării. Pioneerii, revoluționarii în știință, seamănă cu acei cercetători temerari despre care vorbea Leon Bloy, „pur-torii în imensitatea neagră, înaintea lor, ca pe o falcă, propria inimă”. Altdată, omul de știință îndrăzneț, inventatorul original, nu găsea decât cu greu, posibilitatea de a se integra armonios în mediul social, ignoranț sau ne-receptiv. O bună parte din literatura „de anticipație” scrisă de Jules Verne și de H. G. Wells este, de fapt, povestea unor aventuri imaginare ale savanților geniali silii să trăiască în marginea societății, eventual respinși de societate, cîteodată exploatați de excentrici sau de criminali.

Unii savanți pot fi asemănați cu exploratorii unor tărîmuri nu numai necunoscute, ci și prime-dioase. Există un risc al muncii de laborator, dat de contactul cu radiațiile, cu curenții de înaltă tensiune, cu germeii bolilor contagioase; există o povară a problemelor dificile sau tulburătoare, pe care trebuie s-o suporte mintea; există o tensiune înaltă a responsabilităților, față de care nu există izolatori. Pentru a nu da

PĂMÎNTUL

(Urmare din pag. 1)

și mai mult, totdăuna, și pe urmă noi tot. Pe o cosmică pantă-n podgorii, acolo pe răstirile culmii mîndre, dintr-o pădure. Cînd ecrice voci făceau cunoscut universul, acestul formidabil cosmos de primăvară care este pămîntul, legea cu privire la apărare, conservarea și folosirea sa. Ci nu se putea să aud altceva mai frumos, nu se putea — mă gîndeam, — a locului și-a întimplării aici, îndolabul umile, ca trupul cu sufletul, vesnice și nu se putea, mă gîndeam, decît despre pămînt și aud. Despre mirabilă truda și lucrul său unio și despre viața sa unio, despre pînă ce l-o înțindem să treacă și cum să l-o înțindem, în lucruri și mai cu

seamă în pînă. Să se zguduie calde cupioarele, pline de pînă și să fiarbă pînă în ceruri, de-a dura, butoalele, bono de vin și să se zguduie pomii elbură de fructe, să cadă arome-n adîncuri și să improspăteze. Așa mă gîndeam și-mi eram parca eu însumi un tînic, spus de departe cu sufletul și vestitor. Și mă gîndeam, satul meu din podgoria mea, și toate atole vechi ca o amforă — acolo trăiesc și lucrează în dalina unei asomene legi superbe, cum își cunoaște omul palma bătătoare și vatra, tot așa și pămîntul, cum se aprară el de îndolab și neînclinare tot așa și-n podgorii, pe pînă își acere hotărîtor singurita, săp și destindează și seamănă, ară și ocrotește și speră, îngrîște rotund și culege și se adevărește stăpîn. Stau măturînd la ea miște trepte ale înfîntului cald, sub de mîi de terase și praguri zidite în avalanșă la deal și-n cascada, toate de om mîgălite, sălă-luile de oi, podgoreanul, și aruncate herculian în văzduh. Hociși de coboară înce primăvara și coboară în flucere, parca, Orfeu, în apărarea fiercărui pumn de țîrînă, ferindu-l de alunecări și ruperi la vale, sălbatice pan podgorene de veghe, neamuri de pomii și semînțe, ca mîlie. Arbori pe girle și fac ziduri, în preajmă, fac praguri în via, de pămînt. Și peste ele sudănează, și îngrăie flutînți. Și astăzi apară și trîndie pămîntul și așa-l îngrăiește. Și tot așa-l apară-neet și pe el de îndolab și tot așa îl ferește de aronșan, și să. Intr-o conștință și înțelegere iainică, de opotivă, într-un permanent schimb de înfiorări. Și nu se putea, mă gîndeam, pe o cosmică pantă acolo, să aud altceva decît în vestea a încei temeiniciei de-a fi. Legea aceasta a pămîntului de pe înimă adine auzită și întoarsă anului iarăși, pe înimă. Ceea ce mi s-a părut mai mult decît lege și decît pînă ce a cuprîndă. Mi s-a părut, și așa era, pe o cosmică pantă acolo, sub răstirile culmii mîndre dispre păduri către cîmpuri, o nemăpănată datină a pămîntului de primăvară, chipul suprem cum înțelegem să ne conducem și să ne fîgăduim noi înșine — nouă, să fim.

fiocare sat și casă unde a locuit, din fiecare creștet de copil mîngîlat. Pentru că geologul este, în călătoriile lui, totdăuna pînăre „omneni pe unde poșește; pînăre la bucuriile și nevoile lor, la mîncă și sărbători, la nunți și botezuri. Și poartă toată această lume cu el și povară duce, icoane, cugățiri. Geologul așa să vorbească despre oameni, și cum vorbește despre fîntini și izvoare, despre profesia pe care o consideră modul lui de a fi. Și nu întimplător, poate, dărîndu-și viața între oameni și natură, Ion Lazu este și poet. Și nu pot a mă opune ispitei de-a cita aici una din poeziile lui, înfîntită în caștel de însemnări hidro-geologice, pe care l-a poartă totdăuna în port-hart:

„Cum vedeți, îmi trec viața în românește și n-am nici un merit în asta — mama, ea mi-a dat știința și că pe care-i voi întîlni pretutindeni și-mi vor întinde mina se cheamă oameni, că oamenii suși pe o vîină de apă se cheamă copaci, că oamenii care rămîn cînd apa trece

„Oamenii care rămîn cînd apa trece se cheamă pietre”

se cheamă pietre, că oamenii cu care pleci și te-ntorci se cheamă drumuri și tot așa mai departe. e simplu: cuvînt îngrăie pînă la graniță. Nici școlile înalte pe unde am fost, nici turisții străini nu m-au putut convinge că e altfel. Mă și minunez uneori... dacă nu mă-ntimplam românește așa fi deprins vrodată un grai în care să pot trăi?”

„L-am întîlnit recent pe tînrul geolog și poet Ion Lazu, pregătindu-se pentru o nouă călătorie. Șase luni le va petrece de data aceasta prin tînrurile Belugului, explorînd apele. I-am privit chipul frumînd lăuntric și ducă. Nicodată, însă, de cîte ori ne-am văzut în astfel de prilejuri, n-am putut stabili clipa cînd începe să plîncă, și care pleacă totdăuna. Cînd vine în el, deschis, sentimentul întoarcerii și dintre plopi, zidul casei ca un fum zăgărit. Aș zice că e o plecare neîntreruptă, o conștință de departe, dacă n-aș ști că de fapt e o statornică întoarcere spre oameni.

- 20.30, Gloria (orele 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,15).
- CELE TREI NOȚI ALE UNEI IUBIRI
- rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30)
- CĂUȚĂRI IDOLUL
- rulează la Intrățirea între popoare (orele 10; 16; 18; 15; 20,30)
- O LUME NEBUNA, NEBUNĂ, NEBUNĂ
- rulează la Buzesti (orele 15,30; 19)
- SFINȚUL LA PÎNDĂ
- rulează la Dacia (orele 8,45; 17; în continuare 19-21). Muncă (orele 14; 18; 19,15; 20,30)
- PENTRU CÎTIVA DOLARI ÎN PLUS
- rulează la București (orele 9; 11; 15; 18; 20,45); Miorita (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30)
- MEZICANTUL
- rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,30)
- EROII DE LA TELEMAR
- rulează la Drumul sărîi (orele 15; 17,30; 20)
- Cotroceni (orele 15; 17,45; 20,30)
- AM ÎNȚILNIT TIGANI FERICITI
- rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30); Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30)
- PRĂȘTIA DE AUR
- rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30); Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30)
- RĂPIREA PECIOARELOR
- rulează la Volga (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45); Moșilor (orele 15,30; 18; 20,30)
- APA CURATIVĂ
- rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 20,30)
- NOAPTEA NUNȚII ÎN FLOARE
- rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30)
- SPARTACUS
- rulează la Cosmos (orele 14,30; 17,30; 20,30)
- EU, EU, EU...ȘI CELALȚI
- rulează la Tomis (orele 9-15,45 în continuare, 18,15; 20,30)
- HOCUS-FOCUS
- rulează la Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,30; 20,45)
- LEUL AFRIC
- rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30)
- CAPCANA
- rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,30)
- BIEȚEMUL RUBINULUI NEGRU
- rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,30)
- DOUA BILETE LA MATINEU
- rulează la Clubul uzinelor „Republica”
- NEAMUL SOIMĂREȘTILOR
- rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30)
- O SUTĂ UNU DALMATIENI
- rulează la Timpuri Noi (orele 9-21 în continuare)
- SPARTACUS
- rulează la Crîngăși (orele 15,30; 18; 20,30)

TEATRE

MIERCURI, 24 APRILIE

• Opera română „Falstaff” ora 19,30 • Opera „Comedia Maritima”, ora 19,30 • Teatrul „Nădăruștii” Sala Comedia „Heldbergel de altă dată”, ora 19,30 • Sala Studiu „Pîrîntii teribili”, ora 19,30 • Teatrul de Comedie „Capul de rățoi”, ora 19 • Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, Sala Sărbuț Măgureanu „Macbeth”, ora 20 • Teatrul Mic „Dol pe un balcon”, ora 20 • Teatrul C. I. Nottara, Sala Magheru „Lovitura”, ora 19,30 • Sala Studiu „Femei singure”, ora 19 • Teatrul Barbu Delavrancea „Hora domitelor”, ora 19,30 • Teatrul „Kra Craevagă”, Nădăruștii lui Păcăliț, ora 16 • Teatrul Tănădărieș, sala din Calea Victoriei „Iarmarocul pitcului Clip”, ora 17 • Sala din Calea Victoriei „Vrăjitorul din Oz”, ora 17.

(Urmare din pag. 1)

luntor mișcărilor sale, al schimbărilor de relief, al înalțimilor clătîrînd în afunduri. Căci ce înseamnă, la urma urmei, pămîntul? Pentru o drumeț — depărtarea pe care trebuie s-o strălădă dintr-o dată înaintea ochilor; pentru oamenii locului — pămînt, pe care-l muncesc și al cărui sint, cum sint și pîrîntilor, plămădat de lui și nervi; pentru geolog, pămîntul este o uriașă mare înclinată, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai întîi e ochiul geologului. El vede de pe acum că parțea aceea de grădina se va învîlmăși, la bătrînețe, rînduindu-se cu înclinătorul. El distinge masele de rocă în alunecare, linile de pe care se vor desprinde, alarma trestelor și valurilor sub aparenta neclintirii. Desigur, aparate precise vor veni să măsoare odată amplasarea acestor transfer de mase, dar mai

de peste hotarele

Vizita delegației parlamentare române în Franța

PARIS 23 — Trimisul special Agerpres, Mircea Moacăș, transmite: Marți dimineață membrii delegației parlamentare condusă de acad. Ilie Murgulescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România care face o vizită în Franța au depus o coroană de flori la Mormintul Soldatului Necunoscut.

Apoi, membrii delegației au avut o întrevedere cu Maurice Schumann, ministru de stat pentru problemele cercetării științifice și problemele atomice și spațiale.

Membrii delegației parlamentare române au fost primiți de președintele Adunării Naționale Franceze, Chaban Delmas. La primire, care a decurs într-o atmosferă de caldă cordialitate, au fost prezente vicepreședintele Adunării Naționale Franceze, precum și membri ai Biroului Adunării Naționale.

În încheierea vizitei, președintele Adunării Naționale Franceze a făcut o scurtă declarație trimisului special al Agerpres. Sint foarte fericiți — a subliniat domnia sa — de a fi primit la Paris, la Adunarea Națională Franceză, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România. Sint convins că această vizită va contribui la dezvoltarea relațiilor dintre România și Franța bazate pe o străvechie prietenie, pe care cele două popoare ale noastre sint hotărâte să o dezvolt și în viitor.

În încheiere, președintele Adunării Naționale Franceze a subliniat că poporul francez urmează cu viu interes eforturile susținute ale României pentru dezvoltarea sa multilaterală. Aceste eforturi, încununate de succes — a încheiat domnul Chaban Delmas — le admirăm și le salutăm cu deosebită simțire.

La amiază, Biroul Adunării Naționale Franceze a oferit un dejun în cinstea delegației române în saloanele Hotelului Crillon.

Au participat Achille Peretti, Jean Montalat, Marcel Massot, René Lamps, vicepreședinte și Adunării Naționale, membrii Biroului Adunării Naționale Franceze, deputați.

În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de deosebită cordialitate, Achille Peretti și acad. Ilie Murgulescu au rostit toasturi.

În cursul după-amiezii, după o scurtă vizită la Palatul Bourbon, unde își are sediul Adunarea Națională Franceză, oaspeții români au asistat la lucrările Adunării.

A urmat apoi o întâlnire cu membrii Biroului Comisiei de afaceri externe a Adunării Naționale Franceze, în cursul căreia a avut loc un larg schimb de păreri privind unele probleme actuale ale politicii internaționale și rolul parlamentelor în aceste probleme. În cadrul discuțiilor a luat cuvântul președintele Comisiei de politică externă a M.A.N., deputatul Dumitru Popescu. De asemenea, el a răspuns la unele întrebări ale gazdelor.

Membrii delegației române au luat parte după aceea la o recepție oferită de Lucien Neuwirth, președintele grupului de prietenie Franța-România, din cadrul Adunării Naționale Franceze. Delegația română a făcut o vizită apoi, la Quay d'Orsay, unde a avut o întrevedere cu André Bénévoist, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, membru al guvernului.

La toate manifestările care au avut loc în cursul zilei de marți, au luat parte Constantin Flitan, ambasadorul României la Paris, și membri ai ambasadei române.

„ESCALADAREA CONDIȚIILOR AMERICANE“

Correspondență din Hanoi

„Escalada condițiilor americane“ — astfel este caracterizată în ultimul editorial al oficiosului „NHAN DAN“ uita de condiții tot mai numeroase pe care le ridică S.U.A. pentru alegerea locului de contact între cele două țări, în vederea unor discuții preliminare vizând încetarea definitivă și necondiționată a bombardamentelor și tuturor celorlalte acte de război împotriva R. D. Vietnam.

Evoluția luărilor de poziție americane în problema contactelor a mers de la binecunoscuta formulă „oriunde și oricând“ — reafirmată ultima oară la 31 martie — până la condițiile puse de Administrația S.U.A. în ultimele zile și care, așa cum sublinia recent purtătorul de cuvânt al R.D. Vietnam, sint menite „să creeze noi dificultăți și să întărească stabilirea de contacte preliminare între R. D. Vietnam și S.U.A.“. Aceasta o dovedește însăși conținutul ultimelor declarații americane. Respingând o primă sugestie a guvernului vietnamez de a se alege Pnom Penh ca fiind capitala unei țări neutre, S.U.A., sub motiv că nu întreține relații diplomatice cu Cambodgia, propun în schimb alte 15 centre politice, unde de data aceasta în majoritatea lor R. D. Vietnam nu are ambasade. Motivând că viitorul loc de întâlnire trebuie să fie capitala unei țări neutre, Departamentul de Stat păstrează rezerve în ce privește Vargovia, unde ambele părți au ambasade, dar propune în schimb o serie de state aliate sau care au sprijinit S.U.A., în agresiunea lor.

La Hanoi se pune tot mai des întrebarea îndreptată dacă nu cumva S.U.A. urmăresc o manevră pentru rezolvarea problemei vietnameze de pe poziții de forță. Reține, de altfel, atenția faptului că, așa cum sublinia presa

Delegație de partid și guvernamentală bulgară la Praga

PRAGA 23 (Agerpres). — La 23 aprilie, la Praga a sosit o delegație de partid și guvernamentală bulgară, condusă de Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgariei.

La sosire, delegația a fost întâmpinată de Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, de Oldrich Cernik, membru al Prezidiului C.C. al P.C.C., președintele guvernului, și de alte persoane oficiale.

Finlanda: În centrul capitalei — Helsinki

Conferința internațională a drepturilor omului

Conferința internațională a drepturilor omului, deschisă luni în capitala Iranului, și-a continuat lucrările, discutând o serie de probleme de procedură.

Numeroși vorbitori care au luat cuvântul în cadrul sesiunii de marți, și-au exprimat regretul că nici la actuala conferință nu s-a respectat principiul universalității și că la pregătirea acesteia reuniunii nu s-au adresat invitații unui număr de țări, care sint frustrate de dreptul de a participa în diferite organisme și organizații internaționale. Delegații din Polonia, U.R.S.S., Franța, Mauritania, Algeriei, Siriei, Marocului, Pakistanului, statului Mali, Cehoslovaciei, Irakului și Sudanului au arătat în cuvintele lor necesitatea ca la această conferință să fie prezentă delegația

R. P. Chineze, reprezentanta intereselor marelui popor chinez. O serie de delegați au susținut punctul de vedere potrivit căruia la actualele lucrări ale Conferinței internaționale a drepturilor omului să nu lipsească R. D. Germană, R. D. Vietnam, R. P. D. Coreeană, precum și Frontul Național de Eliberare, reprezentant autentic al poporului din Vietnamul de sud. Totodată, o serie de vorbitori și-au exprimat nemulțumirea că la lucrările de la Teheran sint prezente delegații din Taiwan, Coreea de sud și Saigon. Făcând notă discordanță, reprezentantul S.U.A. a susținut „legitimitatea“ reprezentării ciankaistului, a delegatului de la Saigon și a celui din Coreea de sud.

vietnameză, paralel cu escalada condițiilor pentru contacte se intensifică actele de război la nord și la sud de paralela 17, concomitent cu proliferarea de amenințări împotriva poporului vietnamez. Acestea sint elementele care au permis ziarului „WASHINGTON STAR“ să scrie, referindu-se la intensificarea acțiunilor seriene de la extremitatea de sud a Vietnamului, până la paralela 20, că S.U.A. au pus bazele unei noi reperițe de bombardamente asupra Vietnamului de nord. Intra-selegramul a agenției U.P.I. este menționată intenția anulării bombardamentelor limitate, în cazul neacceptării sugestiilor americane în legătură cu problema locului de contacte. Iată de ce, laud poziție față de această situație, ziarul „Nhan Dan“ sublinia: aceste fapte pun în lumină incapacitatea și lipsa de bună credință a S.U.A. Creșterea noi dificultăți în calea contactelor, S.U.A. își asumă întreaga răspundere.

ADRIAN IONESCU
correspondentul Agerpres la Hanoi

Generalul Earle Wheeler, președintele Comitetului mixt al șefilor de stat major al S.U.A. a declarat unui grup de senatori că pierderile americane în avioane și elicoptere aflate la sol din Vietnamul de sud depășesc 132 milioane dolari. El a arătat că 129 de aparate de zbor aflate la sol au fost distruse, iar alte 590 au fost parțial distruse de obuzierele mortierelor în cursul unor atacuri efectuate de forțele patriotice din Vietnamul de sud asupra bazelor americane. Cele mai mari pierderi au fost înregistrate în timpul ofensivei de mare anvergură desfășurată de forțele patriotice începând din februarie a.c.

Senatorul democrat Steven Young a cerut demisia secretarului de stat al S.U.A., Dean Rusk, care, după cum a afirmat el, este vinovat de continuarea conflictului vietnamez. Young a condamnat, de asemenea, refuzul guvernului de la Washington de a accepta Vargovia drept loc pentru contacte preliminare cu reprezentanți ai R. D. Vietnam.

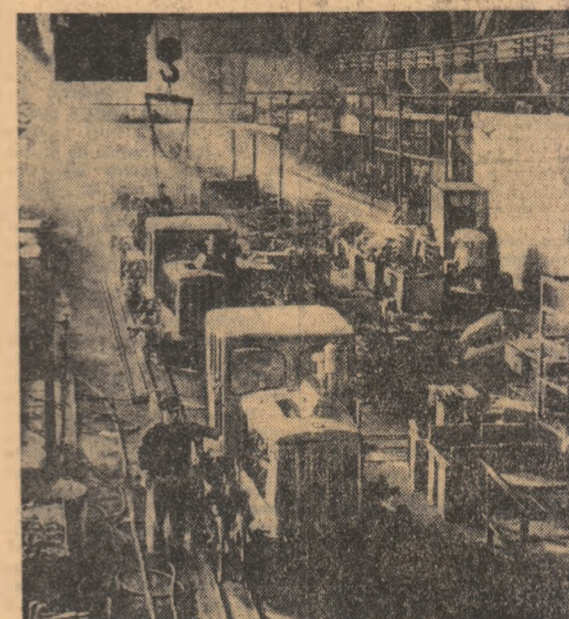
Consultările tovarășului Corneliu Mănescu

Azi se reiau lucrările Sesiunii O.N.U.

NEW YORK 23 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: În cadrul consultărilor privind organizarea lucrărilor sesiunii reluate a Adunării Generale, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., a avut în ultimele zile întrevederi cu U. Thant, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, V. Kuznetsov, prim locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., I. Malik, reprezentant permanent al U.R.S.S. la O.N.U., președinte al consiliului de securitate pe luna în curs, A. Goldberg, reprezentant permanent al Statelor Unite ale Americii, A. Bernard, reprezentant permanent al Franței, Lordul Caradon reprezentant permanent al Marii Britanii, M. A. El Kony, reprezentant permanent al R.A.U.

Marți dimineață, președintele Adunării Generale, Corneliu Mănescu, a avut întrevederi cu președinții pe luna în curs ai unor grupuri regionale: Otema Allimadi, reprezentant permanent al Ugandei (grupul țărilor africane), Agha Shahi, reprezentant permanent al Pakistanului (grupul țărilor asiatice), Jose Roman, locțiitor al reprezentantului permanent al Nicaraguăi (grupul țărilor latino-americane), Edvard Hambr, reprezentant permanent al Norvegiei (grupul țărilor vest-europene).

Convorbirile s-au referit, de asemenea, la organizarea și desfășurarea sesiunii reluate a Adunării Generale, ale cărei lucrări încep miercuri la ora 20 (ora Bucureștilui).

R.P.D. Coreeană: La fabrica de tractoare din Kiyang

Cooperarea internațională — stimulent al creșterii economice

INTERVENȚIA REPREZENTANTULUI ROMÂNIEI LA CONFERINȚA CONSILIULUI DEZVOLTĂRII INDUSTRIALE

În capitala Austriei își continuă lucrările cea de-a doua Sesiune a Consiliului dezvoltării industriale, organ deliberativ al Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltarea industrială (O.N.U.D.I.) în sesiunea plenară de luni a luat cuvântul, Gheorghe Pele, ambasadorul Republicii Socialiste România la Viena, reprezentant permanent al țării noastre pe lângă O.N.U.D.I., șeful delegației române la conferința Consiliului dezvoltării industriale.

„Dezvoltarea industrială a multor țări, printre care și România — a arătat vorbitorul — evidențiază că factorul determinant îl constituie efortul intern, că fiecare țară caută să găsească soluțiile problemei dezvoltării potrivit conceptiilor și mijloacelor proprii. Un stimulent important al creșterii economice îl oferă cooperarea internațională, care poate contribui la o valorificare mai rațională a resurselor interne, naturale și umane.“

Șeful delegației române a prezentat apoi diferitele forme de cooperare pe care România le promovează cu un mare număr de state. În limita posibilităților sale și pe bază de avantaj reciproc, România înțelege să își aducă o contribuție crescândă la desfășurarea procesului de industrializare a țărilor în curs de dezvoltare.

Relevind rolul O.N.U.D.I. în promovarea cooperării internaționale reciproce avantajose între țări, indiferent de sistemul lor politic și social, Gheorghe Pele a arătat că îndeplinirea acestui deziderat face necesară participarea tuturor țărilor lumii la activitatea acestei organizații, inclusiv a R. P. Chineze, R. P. D. Coreene, R. D. Germane și R. D. Vietnam.

pe scurt

● LUNI A AVUT LOC prima întrevedere dintre Onorio Taffal, reprezentant al secretarului general al O.N.U. în Cipru, și Kaul Denktash, lider cipriot turc, însoțit recent în țară, după un exil de patru ani. Denktash va conduce delegația turcă cipriotă la tratativele dintre reprezentanții naționaliștilor turci și grecii din Cipru. Taffal și Denktash au căzut de acord să accepte propunerea lui U. Thant ca tratativele să aibă loc la Geneva.

● DELEGAȚIA OFICIULUI NAȚIONAL DE TURISM, condusă de Nicolae Buzdug, președintele O.N.T., care a făcut o vizită în Spania, a fost primită luni 22 aprilie de Manuel Fraga Iribarne, ministrul Informațiilor și turismului din Spania. Ministrul spaniol a oferit un dejun în onoarea oaspeților români.

● FORȚELE REPUBLICANE din Republica Arabă Yemen au respins un nou atac al unor unități regale care au încercat să pătrundă într-o localitate situată la numai 25 kilometri de capitala țării.

● Sesiunea CENTO

● IERI a început la Londra sesiunea Consiliului Ministerial al pactului CENTO. Printre principalele puncte ale agendei acestei reuniuni se află trecerea în revistă a situației din Orientul Apropiat și Goulful Persic. Dar problemele militare vor domina, probabil, mai puțin decât în trecut discuțiile reprezentanților Turciei, Iranului, Pakistanului, Angliei și S.U.A. Imprejurările sint sensibil diferite de

trecut incidente rasiale sângeroase, marcate prin ciocniri cu participarea elicopterelor și tancurilor armatei și poliției.

Diferiți șefi ai poliției din mai multe orașe au început încă din iarnă să solicite „arme speciale“ minuiții pentru a face față situației. Armele cele mai complicate care au fost folosite vreodată împotriva ciivililor, „fac parte din arsenalul atocă pentru tulburările așteptate în vara 1968“ — relevă agenția REUTER. Șefii polițiilor, informează aceeași agenție — au stocat o mare varietate de arme; printre acestea se numără mașini blindate care răsfrâng gaze lacrimogene asupra unui cartier întreg, proiectile cu bule, de genul celui

Exerciții la Fort Belvoir: „Un Los Angeles în miniatură“

Nigeria: Ofensivă diplomatică pentru încetarea războiului

Referindu-se la războiul din Nigeria, care se desfășoară de aproape un an de zile între trupele guvernului de la Lagos și cele ale provinciei secesioniste Biafra, mulți observatori au subliniat că chestiunea poate fi privită din două puncte de vedere. Primul ar fi criteriul pur politic. Oricine abordează chestiunea exclusiv de pe această poziție, trebuie să susțină Lagosul și să condamne „secesiunea“. În această situație se află numeroase guverne africane care nu și pot permite nici într-un caz să recunoască Biafra, deoarece în felul acesta ar încuraja tendințe similare în propriile lor țări. Apoi mai intră în calcul chestiunea unității africane în numele căreia, firește, nimeni nu vrea să îndispuină Lagosul.

Cel de al doilea punct de vedere ar fi stabilit pornindu-se de la criteriul umanitar. Mulți africani vor pur și simplu să se oprească măcelul. Fiecare că, lăsând la o parte uciderea războiului în nord acum un an și jumătate, se apreciază că războiul actual a făcut peste 200.000 de victime. Totodată, veniturile țării provenite din comerț s-au redus de la 27,7 milioane lire sterline în 1966 la 19,2 milioane în 1967. Valoarea produselor tradiționale de export a scăzut de la 284,1 milioane lire sterline în 1966 la 242,8 milioane în 1967. Avându-se în vedere această situație, s-au auzit voci cerind să se facă absolut totul pentru ca vărsarea de sânge să înceteze. De la aceste considerente a pornit — potrivit declarațiilor făcute la Dar Es Salaam — guvernul Tanzaniei când a recunoscut Biafra.

Recunoașterea tanzaniană a modificat brusc datele problemei. Pentru guvernul federal exista pericolul — astăzi, se pare, îndepărtat — ca Biafra să fie recunoscută și de alte state, în care caz ducerea războiului ar fi devenit la un moment dat imposibilă. Ce era de făcut? Guvernul lui Gowon avea două posibilități: 1) să accepte negocierile cu Biafra și 2) să intensifice luptele, pentru a forța o victorie militară care să descurajeze alte tendințe de recunoaștere. După cum se poate deduce din știrile transmise, Gowon n-a ales, ci s-a hotărât să utilizeze ambele căi.

Dar, firește, în cazul cind tratativele dintre cele două părți ar fi deja hotărâte, un acord de încetare a focului s-ar putea realiza imediat. Tocmai în vederea angajării negocierilor în prezent are loc o vie activitate diplomatică. Fostul președinte al Nigeriei, Nuamadi Azikiwe, în prezent unul din principalii diplomați biafrenzi, a vizitat recent Parisul unde se crede că a dus convorbiri cu secretarul general al Commonwealth-ului, Arnold Smith. Aceasta urmează să se întilnească cu ministrul nigerian al afacerilor externe, Okoi Anko. Se afirmă că însuși Ojukwu, conducătorul Biafrenzi, s-ar afla într-o misiune diplomatică în unele capitale africane. O activitate susținută în scopul angajării convorbirilor dintre părțile nigeriene în litigiul se desfășoară, de asemenea, la Kinshasa și la Accra.

Desigur, în prezent bătălia cea mare se dă pentru ca cele două puncte de vedere despre care amintim la început să fie aplecate cât mai mult, să fie puse de acord, astfel ca în cel mai scurt timp războiul din Nigeria să încheieze.

ION D. GOIA

Dar românesc pentru Cambodgia

La complexul sportiv național din Pnom Penh a avut loc festivitatea de remitere de către V. Ghindila, ambasadorul Republicii Socialiste România la Pnom Penh a materialelor și echipamentului didactic oferit guvernului Cambodgiei din partea guvernului Republicii Socialiste România. Au luat parte Son Sann, prim-vicepreședinte al Consiliului de miniștri, Keuk Kueang, președintele Comisiei de corană, primul Norodom Phur Issara, ministrul afacerilor externe, Vann Molyvann, ministrul învățământului și artelor frumoase, rectorii universităților din Cambodgia, funcționari superiori din M.A.E., din Ministerul Învățământului și Artelor Frumoase, personalități din domeniul culturii artelor și științelor, precum și un mare număr de studenți.

● LA SEDIUL O.N.U. s-a anunțat că Israelul, Iordania R.A.U. și Siria au informat pe secretarul general U. Thant că acceptă trimiterea pe teritoriile lor a unui reprezentant special al O.N.U. avind misiunea de a lua cunoștință de felul în care au fost puse în aplicare rezoluțiile de la 14 iunie 1967 a Consiliului de Securitate și de la 4 iulie 1967 a Adunării Generale a O.N.U. Aceste rezoluții se referă la soarta și tratamentul refugiaților și populației civile care se află pe teatrul de operațiuni din iunie anul trecut.

● MAȘINA blindată a poliției la Detroit: „Comandă specială“

utilizate împotriva populației cietnameze.

Fabrica de armament ușor „Watson and Smith“ din Springfield a primit din partea comandamentelor poliției din nouă state federale comenzi care prezintă „un record în activitatea de 30 de ani a firmei“. Aceste comenzi înglobează mari cantități de mitraliere, mortiere ușoare și aruncătoare de granade.

Nu mai poliția din Detroit a comandat armament în valoare de 20 milioane dolari (100 de mitraliere speciale ale căror gloanțe pot străpunge pereți de grosime obișnuită, douăsprezece mașini blindate, două elicoptere speciale echipate). Poliția din Los Angeles a achiziționat, printre altele două automobile blindate de câte 20 de tone echipate cu aruncătoare speciale de granade cu gaze, șase vehicule blindate echipate cu mitraliere, două avioane, șase elicoptere blindate și o instalație specială mobilă de proiectare a unor jeturi extraordinar de puternice de apă. Firma „Tom Moore“ din Memphis (Tennessee) a livrat poliției din New York și Chicago un lot de 26 automobile blindate de un tip special pentru „spargerea demonstrațiilor“, dotate cu „instalații complexe pentru aruncarea unei mari cantități de bombe fumigene și grenade lacrimogene“. La rândul ei, poliția din Newark a comandat două tancuri speciale

dotate pentru înlăturarea baricadelor de pe străzi.

În acest an — constată NEWSWEEK — arsenalul și celelalte cheltuieli polițienesci pentru combaterea tulburărilor rasiale au înghițit cel puțin 160 de milioane de dolari. Sint bani aruncați în vânt ca și cei cheltuiți în Vietnam. Dacă am ști să dirijăm cu consecvență toate aceste fonduri risipite inutil, spre programul de mult considerat oială al lichidării mizeriei din slums-uri populației de culoare, atunci America nu va mai fi amenințată de exploziile periculoase ale tulburărilor rasiale“.

EM. BUCAR